

[Boligministeren.]

sammenhæng med, at ordningen om indeksreguleret finansiering vil blive foreslået til ikrafttræden den 1. oktober 1974. Vi har jo haft nogle drøftelser omkring, hvor skæringstidspunkt og sådan noget skal være, og jeg kan ikke afvise, at der i det finansår, som går fra 1. april 1973 til 1. april 1974, vil være lejligheder, der bliver finansieret med indeksregulerede gældsbeviser. Derfor har jeg ment, det var rigtigt, at vi reserverede et beløb allerede for det kommende finansår.

Mine bemærkninger omkring den omkostningsbestemte leje gik ikke på spørgsmålet om, hvorvidt der var en større administration eller en større vanskelighed i de radikales forslag; det var bare en understregning af, at når man også her opererer med en omkostningsbestemt leje, har man altså også her behov for et organ, som kan tage stilling til de tvistigheder, der måtte opstå.

(Kort bemærkning).

Bendix: Ja, nu har jeg forstået hr. Henning Philipsons fuldt ud. Det ligger altså nu fuldstændig klart, at socialistisk folkeparti ikke er villig til at acceptere nogen huslejestigning ud over det, boligforliget af 1966 vil føre til. Men hvad jeg ikke forstår i den forbindelse, er: hvad skal vi så med denne lovgivning? Det ved jeg ikke om der er nogen der kan svare på.

Om huslejefastsættelsen vil ministeren altså ikke sige noget, for så vidt angår huslejefastsættelsen i de frie områder, og det tager jeg naturligvis til efterretning, men jeg beklager det på den anden side også.

(Kort bemærkning).

Dahlgaard: To ting: jeg har forstået af tidligere drøftelser her i tinget, at også spørgsmålet om, hvorvidt man skulle indføre omkostningsbestemt leje i de i dag frie områder, hører til dem, som man kunne diskutere med de to forligspartier; det ville jeg da gerne om muligt have bekræftet. Det spiller nogen rolle for, hvordan man bør udforme ordningen om udlejningsafgift.

Det andet punkt er det med de 125 mill. kr., der er afsat på finansplanen for 1974-75. Det betyder altså, at den lovgivning om indeksfinansiering af fremtidigt byggeri, hvis hovedformål skulle være at

aflaste statskassen i løbet af det første halve år, hvor den virker, kommer til at koste 125 mill. kr. Kan det virkelig være rigtigt?

Boligministeren (Svend Jakobsen): Må jeg gøre hr. Dahlgaard opmærksom på, at alternativet til, at vi løser de udlejningsproblemer, som måtte opstå — ingen af os ved jo, om de opstår — inden for dette finansår som følge af den nye finansieringsordning, er jo, at løser vi dem ikke på den ene måde, vil de jo føre til udgifter for staten på anden vis, og det ved hr. Dahlgaard udmærket. Hr. Dahlgaard ved også, at alternativet til denne finansieringsform er, at finansiering sker med rentesikring, og det indeholder også en udgift for statskassen, så jeg synes nok, der er nogle ting, vi skal se i sammenhæng, og det får vi jo altså lejlighed til lidt senere.

Må jeg gøre en enkelt bemærkning til en bemærkning fra hr. Dahlgaard tidligere: det var bemærkningen om, at hvis man havde accepteret, at der kunne bygges indtil 20.000 almennyttige boliger om året, havde vi haft 20.000 stående tomme. Det er ikke et holdbart postulat; det ses alene af, at vi i øjeblikket har en ramme på 13.000 boliger i den almennyttige sektor, og vi når vel i indværende år op på en størrelsesorden af 7.000-8.000.

Så blev spørgsmålet om huslejedannelsen i de frie områder rejst, og det er klart, at vi også kan drøfte dette område, men jeg vil understrege, at den sikring af lejeniveauets højde og det loft, som er indlagt i forslaget fra sidste samling, ville jeg være betænkelig ved at fjerne. Men jeg er villig til at drøfte også dette spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.